A°. 1827. | N°. 156

LEYDSCHE COURANT.

VRIJDAG | DEN 28 DECEMBER.

KENNISGEVING.
NATIONALE-MILITIE.
ONTSLAG VAN DIENENDE MANSCHAPPEN; DIE DAAROP REGT HEBBEN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebben art. 21 der Wet op de Nationale-Militie, van den 8. Januarij 1817, waarbij aan de manschappen, dienende bij de Nationale-Militie, wordt toegestaan, dat ingeval zij, *na hunne inlijving*, eene der vrijstellingen mogten hebben bekomen, die bij art. 91 en 94 van gemelde Wet zijn uitgedrukt, zij daarvan ten spoedigste aangifte kunnen doen aan het Bestuur der Gemeente, voor welker contingent zij zijn uitgemarcheerd; —

Roepen bij dezen op, zoodanige bij de Militie voor zich zelven dienende manschappen, *die door het overlijden van hunnen vader, of moeder, weduwe zijnde, of door regterlijke echtscheiding hunner ouders, of door overlijden van een of meer broeders*, voorgevallen na hunne inlijving, zijn geworden:

Eenige wettige zonen, tevens éénige kinderen zijnde.

Kostwinners van moeders of grootmoeders, weduwen zijnde, of in regten gesepareerd.

Kostwinners van ouderlooze broeders of zusters.

Of eenige broeder van een' onherstelbaar gebrekkigen broeder.

Om, uiterlijk vóór of op den 3en Januarij 1828, schriftelijke aanvrage om ontslag, met opgave der redenen, in te leveren op de Secretarij dezer Stad, 's morgens van tien tot twaalf ure, en in de opgave almede ten duidelijkste te vermelden bij welke Afdeeling en Bataillon zij, door of voor wien die aanvrage geschiedt, dienende zijn; — Zullende, na opgemelden dag, geene aanvrage ten fine voormeld meer kunnen worden aangenomen.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 13. December 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

NOTIFICATIE.
TOT OPROEPING VAN VRIJWILLIGERS VOOR DEN DIENST DER NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebbende art. 30 der Wet, van den 8en Januarij 1817, N°. 1, waarbij aan elke stad of plaats de vrijheid verleend wordt, om derzelver contingent in de Nationale Militie, geheel of gedeeltelijk, in vrijwilligers te leveren, — geven bij dezen aan de belanghebbende kennis, dat het daartoe bestemde register, gedurende de maand Januarij 1828, (except Zon- en Feestdagen) ter secretarij dezer Stad, van 's morgens ten tien tot 's namiddags ten een uren, zal openleggen, en noodigen mitsdien alle ongehuwde manspersonen uit, welke op den 1en Januarij 1828 hun 19e jaar zijn ingetreden, en hun 30e nog niet hebben volbragt; ten ware zij reeds in dienst der Nederlandsche Armee of Nationale Militie hadden gestaan, in welk geval zij ook tot den ouderdom van 35 jaren zullen worden toegelaten; de lengte hebbende van een el vijf palmen zeven duimen, voorzien van derzelver doop-cedul en bewijs van goed gedrag en inwoning van ten minste 15 maanden binnen deze Stad, geteekend door een' heer der gebuurte, waarin zij woonachtig zijn, om zich, tot den dienst der voornoemde Nationale Militie, vrijwillig te verbinden en daartoe in voormeld register te doen inschrijven. — Zullende aan hun worden uitgereikt een handgeld van DERTIG guldens, zoodra zij tot den dienst door den Militie-raad zijn goedgekeurd.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 24 December 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

TURKYE.

KONSTANTINOPOLEN den 27 November. Ofschoon de onderhandelingen deze laatste dagen voortgezet zijn, blijkt het nogtans, dat de Gezanten vergeefsche pogingen gedaan hebben, om ze tot eene gelukkige ontknooping te brengen. Zij zijn, wel is waar, nog hier, maar zeer zeker zullen zij weldra vertrekken, indien de Porte geene meer gunstige voorslagen doet, dan zij tot nog toe gedaan heeft.

(Uittreksel uit de *Allgemeine Zeitung*.)

[De *Gazette de France* meldt onder dagteekening van Parys den 23 December:

„Wij ontvangen uit Konstantinopolen tijdingen van den 26 November.

„De veelvuldige onderhandelingen tusschen den Reis-Effendi en de vertegenwoordigers der Mogendheden, die het tractaat van Londen geteekend hebben, deden hopen, dat de Porte, gevoelende dat het belang van Europa en haar eigen belang, de bevrediging van Griekenland vorderde, eindelijk tot de voorslagen van Frankrijk, Engeland en Rusland toetreden zoude. Die hoop schijnt verdwenen te wezen. Alles deed gelooven, dat de Heer *de Ribeaupierre* zich naar Odessa zal begeven, terwijl de Heeren *Stratford-Canning* en de Graaf *de Guilleminot* naar Vourla scheep zullen gaan. Deze laatsten zullen op de vloot de instructien van hunne Hoven afwachten.

„Hoe het zij, de rust is niet gestoord geweest, en de gewone betrekkingen tusschen de Porte en de onderdanen der verbondene Hoven zijn niet afgebroken geworden. De Fransche, Engelsche en Russische kooplieden zullen niet ontrust worden. Te Konstantinopolen zullen zij onder de bescherming van den Gezant van den Koning der Nederlanden blijven; en indien er zich nieuwe middelen mogten voordoen, om zich over het Grieksche vraagstuk te verstaan, zullen zij zeker bij de hand genomen worden. De Mogendheden, die het tractaat van Londen geteekend hebben, zich uitsluitend met de algemeene belangen der zamenleving bezig houdende, heeft art. 5. van het traktaat bepaald, dat zij geene vermeerdering van grondgebied, geenen uitsluitenden invloed, geen handelsvoordeel voor hunne onderdanen zoeken, dan hetwelk alle andere natien gelijkelijk verwerven kunnen. Hoe zoude met dergelijke geneigdheid de oorlog kunnen uitbarsten? Van hare zijde heeft de Porte geen belang om zich aan de verschrikkelijke gevolgen bloot te stellen, welk eene aanval van haren kant, die door niets zoude kunnen gewettigd worden, na zich zou slepen.”]

— *Den 28 November.* Thans schijnt eene vredebreuk tusschen de Porte en de verbondene Mogendheden onvermijdelijk. De Gezanten hebben, dezen morgen ten 8 ure, hunne paspoorten gevraagd, nadat de Reis-Effendi aan hunne Drogmans geweigerd had, een antwoord te geven op de nota, die zij hem, den 24sten, in den namiddag, ter hand stelden. Hij heeft er bij gevoegd, dat de Porte zich met alles gevoegd had, hetgeen hare geheiligste regten niet aanrandde, maar dat zij zich nimmer zoo zeer verlagen zoude, om hare eigene schande te onderteekenen, en liever verkiezen met roem te bezwijken. Dit stellig antwoord heeft een einde aan alle onderhandelingen gemaakt, en ofschoon de Internuncius van Oostenrijk en de Graaf *Guilleminot* tot den 26. nog gunstige hoop behielden voor het behoud van den vrede, is er thans niet meer aan eenige bemiddeling te denken. De Heer *de Ribeaupierre* zal morgen aan boord der oorlogschepen gaan, die hier ter zijner beschikking gesteld zijn, en naar Odessa stevenen. De Heeren *Stratfort-Canning* en *Guilleminot* zullen zich aan boord van een Sardinisch schip naar Korfu begeven, en aldaar verdere instructien van hunne Hoven afwachten. Alles is hier in de grootste verslagenheid en men beeft voor de ophanden zijnde toekomst.

BUCHAREST den 8 December. De drie Ministers hebben, naar hetgeen men verneemt, den 28 November, hunne paspoorten gevraagd, omdat de Porte hun geen stellig antwoord gegeven, maar slechts gezocht had tijd te winnen. Men heeft hun geantwoord, dat zij, gelet de gestemdheid der Porte overeenkomstig het regt der volken, geene paspoorten behoefden.

[De *Allgemeine Zeitung*, waarin dit berigt voorkomt, voegt er bij, dat, volgens bijzondere brieven uit Weenen, onder dagteekening van den 16 November, de Ministers der drie verbondene Mogendheden zich nog den 30sten te Konstantinopolen bevonden. Latere tijding had men van daar niet; maar alle hoop op eene schikking was geheel verdwenen.]

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 22 December. Brieven van Trieste van den 15 dezer, melden, dat de Admiraal *de Rigny*, na van de Grieksche vloot gevorderd te hebben om zich uit de wateren van Scio te verwijderen, dezelve, op hare weigering, verbrand heeft.

FRANKRYK.

TOULON den 16 December. De *Dauphinoise* is gisteren avond van Alexandrie aangekomen. De Kommandant van het fregat de *Vestale*, die zich ook te Alexandrie bevond, is voor den Pacha ontboden. Deze heeft hem verzekerd, dat het gebeurde te Navarino geen noodlottig gevolg voor de Franken hebben zoude. Ook waren de equipagien der *Dauphinoise* en der *Vestale* te Alexandrie steeds bij voortduring met achting behandeld geworden.

[De Correspondent van den *Precurseur de Lyon*, die dezen brief mededeelt, geeft verder in eene noot den inhoud op van eenen brief d. d. 3 November uit Alexandrie ontvangen, welke allezins strookt met hetgeen wij in ons vorig Nummer, artikel *Turkye*, van het gedrag des Pacha's van Egypten opzigtens de ontvangene tijding van het gebeurde te Navarino, gemeld hebben. Het eenstemmige dier onderscheidene stellige, latere berigten doet ons niet langer stilstaan, bij hetgene men (volgens de *Allgemeine Zeitung*) uit Korfu, den 25 Nov. zoude geschreven hebben, dat namelijk, luid brieven uit Alexandrie (waarvan de dagteekening niet opgegeven wordt) zich de Pacha op het eerste berigt van het gebeurde te Navarino flaauw gevallen was, en zich drie dagen achter elkander in zijne appartementen opgesloten had, zonder met iemand anders te willen spreken, dan met zijnen geneesheer, en dat hij daarna den Engelschen en

(*Het vervolg op de kant van deze bladz.*)

Franschen Consuls verwijtingen gedaan, en verklaard had, dat hij, geene schadevergoeding voor zijne vloot ontvangende, maatregelen zoude nemen, die op de Franschen en Engelschen gevoelig zouden terug werken. Zij mogten aan hunne Gouvernementen berigten, dat hij, zoo lang hij geene volledige genoegdoening bekomen had, al de eigendommen der verbondene natien zou doen in beslag nemen, en een algemeen embargo op alle schepen leggen.]

— Onder het afdrukken dezer, komen ons de stellige berigten in handen, door eenen Heer *D.*, Koopman te Alexandrie, persoonlijk te Lyon overgebragt en in de Courant dier stad vermeld.

Het was den 2den dat men te Alexandrie het gebeurde te Navarino, vernam; den volgenden dag kwam er een Fransch fregat voor de haven, om de Franken in te nemen, die het land zouden willen verlaten. De Pacha liet onverwachts de aanzienlijkste derzelve voor zich ontbieden, vereenigde ze in zijn Paleis, en sprak hen dus aan: „De nederlaag van Navarino verwondert mij niet het minst; het is inderdaad niet genoeg schepen te hebben, men heeft daarbij bekwame zeelieden noodig om dezelve te besturen. Ik ken het voornemen van mijn Gouvernement niet; maar ik verwittig u vooraf, dat, indien, hetgeen ik niet vooronderstellen kan, zijne bevelen medebragten om de eigendommen in het minste aan te randen, die bevelen, ongeacht mijne verknochtheid, de eenigste zouden wezen, die ik niet zoude uitvoeren, en opdat mijn wil ten dien opzigte te zekerder vervuld worde, heb ik de straf verdubbeld tegen degenen, die zich aan de geringste misdaad zullen schuldig maken. Ik verzoek u deze beschikkingen aan uwe correspondenten mede te deelen, en hun te verzekeren, dat alle de betrekkingen met ons land als te voren zullen blijven voortduren. Zoo lang ik eenige magt in het land zal hebben, wil ik, dat Egypte een gastvrij land zij.” Deze ronde verklaring had dadelijk alle vrees verbannen.]

— *Jeps des Estangs*, die eene zoo groote rol in den opstand van Katalonien gespeeld heeft, is den 13 December te Perpignan aangekomen. Hij is een man van gevorderde jaren, niets in het uitterlijke hebbende, dat aan den naam, dien hij zich gemaakt heeft, beantwoordt. Men denkt dat hij, even als de andere vlugtelingen, naar het binnenste van het Koningrijk zal gerigt worden.

PARYS den 23 December. Het navolgend stuk, dat men in de Fransche dagbladen, onder deze dagteekening, aantreft, behoort niet tot den bijzonderen pennestrijd der zoogenaamde *Publicisten*; wij deelen het dan ook zoo veel te eerder mede, omdat wij meenen bespeurd te hebben, dat de beroemde Staatsman en Schrijver, wiens naam het voert, aller achting bezit.

„Het moet er uit: de tijd van te ontzien is voorbij. Mogt ik een leugenachtige profeet wezen! Mogt mijn ongerustheid geen anderen bron hebben dan de te groote liefde voor mijnen Koning, voor zijn doorluchtig geslacht! maar al zoude ik de partij-haat, de woede van het eigenbelang op mij laden, ik zal den moed hebben van alles te zeggen. Bedrieg ik mij, zoo is er niets verbeurd, de wind zal mijne woorden wegblazen; bestaat er daarentegen zamenzwering en gevaar, zoo zal ik de oogen der mannen kunnen openen, die ter goede

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

trouw te werk gaan: Een ontdekt komplot is half vernietigd: beneem de factien haar masker, en gij beneemt haar de kracht.

„ Ik zeg dan, dat er eene wezenlijke, tegen de wettige Monarchie gerigte zamenzwering bestaat.

„ Ik zeg niet, dat die zamenzwering aan eere gewone zamenzwering gelijkt, ik zeg alleenlijk, dat er eene gedwongene zamenzwering van zedelijke revolutionaire belangen bestaat, eene natuurlijke vereeniging van al de mannen die zich eenige misdaad of eenige laagheid te verwijten hebben, in een woord, eene zamenzwering van alle de onwettigheden tegen de wettigheid.

„ Ik zeg, dat deze zamenzwering van alle kanten en ieder oogenblik werkt, dat zij zich door instinct tegen alles verzet, wat den troon bevestigen, de grondbeginselen der Godsdienst, der zedeleer, der regtvaarheid en der eer herstellen kan. Zij weet het oogenblik niet wanneer zij slagen zal; onderscheidene oorzaken kunnen het verhaasten of vertragen; maar zij gelooft zeker te zijn van dat slagen, en werkt intusschen om het voor te bereiden.

„ Eene zekere partij houdt het voor uitgemaakt, dat eene omwenteling van de geaardheid als de onze niet kan eindigen dan door eene verandering van dijnastie; anderen meer gematigden, zeggen, door eene verandering in de orde der kroonopvolging.

„ Wanneer mij ook de regtstreeksche bewijzen ontbraken om overtuigd te wezen, zoude ik slechts te letten hebben op hetgeen rondom mij omgaat. Overal, waar ik een gelijkvormig plan zie, welks gedeelten onderling verbonden zijn, en dezelfde rigting hebben, ben ik gedwongen te bekennen, dat dit regelmatig ontwerp niet door de grillen van het toeval kan gemaakt zijn. Een gevolg doet mij een beginsel zoeken, en door de geaardheid van het uitwerksel, geraak ik tot de geaardheid der oorzaak.

„ Men is overeengekomen, dat men van den Koning als de koningsgezinden zelve spreken zoude, en dat men in hem die groote deugden, die meerdere kennis zal erkennen, welke aan niemand ontgaan kan: de Koning, dien men zoo zeer beleedigd heeft, is het regtmatig voorwerp geworden der lofuitingen van degenen, die hem onwaardiglijk verraden hebben, die bereid zijn om hem nog te verraden. . . . . Maar die betuigingen van bewondering en liefde zijn slechts de verontschuldigingen van den aanval tegen het Koninglijk geslacht."

De Heer *de Chateaubriand* meent wijders, (want ons bestek gedoogt niet het stuk in zijn geheel over te nemen) dat de haat tegen de Godsdienst de kenschetschende karaktertrek dier factie is; en eindigt aldus:

„ Maar hoe kunt gij gelooven, zal men zeggen, dat deze en gene lieden, zoo bekend door hunne koningsgezinde gevoelens, door hunne daden zelve, door hun zedelijk en godsdienstig karakter, om dat zij een ander stelsel dan het uwe aankleven, tegen de Bourbons zijn?

„ Deze tegenwerping is groot voor degenen die niet naauwkeurig opmerkzaam zijn, en die naar het uitwendige oordeelen. Zij is ligt te beantwoorden.

„ Deze dan heeft den Koning zijn leven lang gediend, maar hij is eerzuchtig; gene gedroeg zich onberispelijk tot aan het tijdperk der honderd dagen; maar hij is zwak geweest, en van toen af werd hij onverzoenlijk. Men straft de anderen voor den misslag, dien men begaan heeft; de groote belangen zijn den Bourbons minder vijandig, dan de kleine ijdelheden.

„ De eene heeft zich gedurende de honderd dagen heldhaftig gedragen; maar sedert de honderd dagen heeft men zijnen hoogmoed gekwetst; een bijzonder geschil heeft hem tot de vaandelen doen overgaan, die hij bestreed. Een derde is godsdienstig; maar men heeft hem overreed, dat het onvoorzigtig is om thans van de belangen der Kerk te spreken. Een andere weder bemint de wettige Monarchie, maar verfoeit den adel, en mag de priesters niet lijden. Een andere kleeft de Bourbons aan, heeft ze gediend en zoude ze nog dienen; maar hij wil ook de vrijheid, de staatkundige uitkomsten der omwenteling, en hij heeft zich belagchelijk in het hoofd gehangen, dat de koningsgezinden de vrijheid vernietigen en op al hetgeen er gedaan is terugkomen willen.

„ Al deze mannen verraden de wettige Monarchie niet; maar zij dienen der factie die hen verraadt tot werktuig; wanneer men hen slechte lieden en revolutionaire gevoelens ziet ondersteunen, gelooft de menigte die niet redeneert, dat de rede van de zijde dier ge-

(*Het vervolg op de kant van deze bladz.*)

*** Heden verloste van een welgeschapen ZOON, MARIA BARBOU, geliefde Echtgenoote van

NICOLAS ANTONIUS BILJOUW.

LEYDEN 23 December 1827.

Deze is dienende tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

*** Gisteren avond ten tien ure, overleed alhier tot onze bittere droefheid, onze hartelijk geliefde Moeder en behuwd-Moeder, Vrouwe ANTOINETTE OCKERSE, Wed. van wijlen Mr. J. P. KLEYN, na een langdurig lijden, in den ouderdom van ruim 65 jaren.

LEYDEN den 26 December 1827. J. HASEBROEK. A. T. M. HASEBROEK, geb. KLEYN.

*** BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, zijn van meening op Maandag den 7 Januarij 1828, des voormiddags ten 11 ure, aantebesteden:

1°. Het onderhouden van al de Metselwerken, enz. aan de Stads KOLKEN, WATERLOZINGEN en RIOOLEN, onder de straten.

2°. Het ophalen en wegruimen van al de PUIN, binnen de Stad vallende gedurende het jaar 1828.

3°. Het leveren van al de GROVE en FIJNE PUIN, voor de Stads werken, gedurende het jaar 1828 benodigd.

4°. Het leveren van al de smalle STRAATKLINKERS, ten behoeve der Stadswerken, gedurende het jaar 1828 benoodigd, gecierd op ongeveer 100,000 stuks.

Waarvan de Bestekken dagelijks (uitgezonderd de Zon- en Feestdagen) van des morgens 10 tot des namiddags 4 ure, ter lezing liggen bij den *Stads Architect*, die ook de noodige ophelderingen en aanwijzing zal geven.

*** *Het Bestuur der* HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN LEVENS-VERZEKERINGEN, adverteert dat des Woensdags en Zaturdags, voormiddags, gedurende de maand Januarij en vervolgens, ten Kantore van gemelde Societeit, op de Keizersgragt, tusschen de Leydsche- en Spiegelstraten, N°. 657, te Amsterdam, zal gevaceerd worden ter betaling der gewone jaarlijksche UITDEELING, verschenen 31 December 1827.

*** Die iets te vorderen heeft van, of verschuldig is aan den Boedel van wijle Jonkvrouwe MARIA JACOBA VAN WESTREENEN, gewoond hebbende en overleden te Leyden, wordt verzocht daarvan, vóór of uiterlijk op den eersten Februarij 1828, opgave of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris Mr. J. SCHELTUS, te Leyden voornoemd.

ZUIVERING VAN HYPOTHEKEN.

Bij exploict van den zeven en twintigsten December achttien honderd zeven en twintig, ten verzoeken van den Heer Mr. HERMANUS PIETER HOOG, Lid van de Provinciale Staten van Holland en van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Dordrecht, aldaar woonachtig, geinsinueerd, aan MARYTJE BARENDSE SCHREUDER, Huisvrouw van PIETER VAN SCHIE, *Landbouwer*, wonende onder Noordwijkerhout; aan ARY PIETERSZOON RUIGROK, *Landbouwer*, wonende op Langeveld onder Noordwijk, in qualiteit van toeziende Voogd over de minderjarige Kinderen van *Pieter van Schie* en zijne eerste Huisvrouw *Pieternelletje Ruigrok*, en aan den Wel-Edel Gestrengen Heere Officier bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Leyden, is kenbaar gemaakt, dat door den ondergeteekenden Procureur, wonende te Leyden op de Hooglandsche Kerkgracht, Wijk 7 N°. 968, ter Griffie van opgenoemde Regtbank is gedeponeerd, Copie Collationnée eener acte van ruiling, afstand, overgifte, acceptatie en surrogatie, gepasseerd voor den Notaris JOHAN JACOB SCHÄFFER, residerende te Noordwijk, en getuigen, in dato een en dertig October achttien honderd zeven en twintig, behoorlijk geregistreerd en overgeschreven ten bureele van den Bewaarder der Hypotheken te Leyden, den derden November daaraanvolgende, tusschen *Pieter van Schie*, *Landbouwer*, wonende te Noordwijkerhout, en den Requirant ten andere, behelzende den overgang van eigendom aan bovengenoemde Heer Mr. *Hermanus Pieter Hoog*, van een partij BOSCHLAND, gelegen onder Noordwijkerhout, genaamd *DE POEP*, groot nagenoeg één bunder, belend ten Zuidwesten *Hendrik van den Bosch* met bruikwaar, ten Zuidoosten *Neeltje van Velzen*, en ten Noordwesten en Noordoosten de Requirant ten deze, en zulks zonder betaling of uitkeering van eenige som, maar tegen overgifte en afstand aan *Pieter van Schie* van een partij WEILAND, groot één bunder zeventig roeden, gelegen in de BoekhorsterPolder onder Voorhout, belend ten Noordwesten de Trekvaart, ten Zuidwesten en Zuidoosten *Jan Duinhoven* en ten Noodoosten de Graaf *van Byland*, en wijders op alle zoodanige verdere en andere Conditien als in dezelve Acte van Ruiling breder zijn omschreven.

Het deponeeren van gemeld Copie Collationnée is geschied ten einde te geraken tot zuivering van het gezegde bij den Requirant ingeruilde onroerend Goed van de Legale Hypotheken, waarmede hetzelve mogt zijn bezwaard, en opdat de belanghebbende zich zoude kunnen gedrage ingevolge de voorschriften der wet.

Leyden den 27 December 1827. A. A. DILLIÉ, *Procureur*.

*** Aan de *Cacao-Maalderij* en *Chocolade-Fabrijk* van L. BRANDLIGT, op de Nieuwstraat naast den Burg te Leyden, zijn ten civielste prijzen te bekomen: Diverse soorten van zuivere CHOCOLADE, als ook CACAO-BROODEN voor *Banketbakkers*.

*** Op Woensdag den 2 Janurij 1828, des avonds ten vijf ure, zal in de Herberg, genaamd: „*Ik leer nog*," aan den Hoogen Rijndijk, onder Soeterwoude, op *Regterlijke autorisatie*, publiek worden geveild en verkocht: Eene kapitale hechte, sterke en weldoortimmerde HUISMANS-WONING, met Koestal voor 30 Koebeesten, groote steene Schuur, waarin een Koestal voor 10 Koebeesten, Paardenstal voor 3 Paarden, en verdere getimmerte, geteekend met N°. 541; mitsgaders diverse extra goede, degelijke en wel toegemaakte partijen zoo WEI- als HOOILANDEN, te zamen groot 30 bunders 09 roeden en 31 ellen; alles staande en gelegen in de Weipoort, zoo in de Westbroek-, Oostbroek- als Groote Polders, onder Soeterwoude voornoemd: alles breeder bij billjetten in acht perceelen omschreven; zijnde de Huismans-Woning daags vóór en op den dag der Verkooping, en de Landen dagelijks, voor een ieder te zien, en kunnende men ter bekoming van nadere informatien zich vervoegen ten Kantore van den Notaris C. KLAVERWYDEN, te Soeterwoude voormeld.

HOUT-VERKOOPING.

Op Woensdag den 9 Januarij 1828, des morgens om 10 ure, zal men in het Bosch van het *HUIS TER AAR*, in den Dorpe Woubrugge, verkoopen: (om te betalen op 1 Junij 1828) 150 stuks zware opgaande IJPEN BOOMEN, geschikt voor *Werkhout*.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

voelens en slechte lieden is. Zij halen dus over door het gezag van hun voorbeeld, en verzwakken de gelederen der getrouwen. Wanneer de uitkomst hen zal komen ontwaken, wanneer zij, verwonderd over de ontknooping, zullen merken, dat zij misleid zijn geworden door de ellendigen die zij beschermen, en tot voetbank aan de overweldiging gediend hebben, dan zullen zij zich aan de voeten des Monarchs doen vermoorden, maar de Monarchie zal verloren zijn.

(*geteekend*) *De Vicomte* DE CHAUTEAUBRIAND.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 25 December. Gisteren morgen zijn de begrootings-wetten voor het jaar 1828, welke in de vorige week door de Tweede Kamer der Staten-Generaal goedgekeurd waren, door de Eerste Kamer aangenomen.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatste is uit Zee teruggekomen W. M. Swart, naar la Rochelle, en G. H. Ahlers, naar Surinamen, den 24 Dec. gemeld uitgezeild, is niet in Zee gekomen.

Het schip *Europa*, van Triest naar Antwerpen, is den 3 Dec. te Gibraltar binnengeloopen.

Het schip *Aurora*, Kapt. J. Goodday, van Breemen naar Lissabon, was den 19 Dec. op de hoogte van Plijmouth.

Kapt. K. Eysses, voerende het schip *de Vrouw Aukje*, van Koningsbergen naar Amsterdam, meld van Rendsburg van den 20 Dec., dat hij, eerst door tegenwind en vorst en naderhand door stormweêr, in het voortzetten zijner reis verhindert zijnde geworden, aldaar nog liggende was, en waarschijnlijk zoude overwinteren.

Het schip *Favorite*, Kapt. A. Kruger, van Archangel naar Amsterdam, is te Cuxhaven binnengeloopen.

Den 6 en 7 Dec. zijn aan het eiland Baltrum aangedreven een stuk van een Scheepsspiegel, waarop, met vergulde letters de naam *die drei Gebrüder*, 1807, vijf riemen, twee bootsmasten, drie opene scheepskisten, gemerkt H B, een aanteekenboek, waarin vermeld staat, dat het schip *die frau Gezina*, Kapt. Carsten van der Felt, in het jaar 1826 van de Weser is uitgevaren, en dat in het schip *die drei Gebruder*, waren afgeladen 34 glasvaten, gemerkt E in eene ruit, N°. 1 a 16, en D, mede in eene ruit N° 1 a 18, een kist gemerkt C A H, met gescheurd Combrik, aan het adres van Meijer en Comp., te Bremen, en een klein kistje, met papieren, zonder eenige waarde, betrekkelijk het schip *de jonge Sophia*, Kapt. J. W. Moesker, van Veerdam.

Het Fransch schip, gevoerd door Kapt. Brouger, van Konstantinopolen, den 16 Dec. te Marseille gearriveerd, is bij het uitzeilen der Dardanellen door roovers geplundert geworden, die 120 balen Zijde hebben medegevoerd.

Arrivementen: Te Fernambuck Kapt. J. W. Mennell, en te Curaçao G. Kaleshoek, beide van Amsterdam, de laatste laatst van St. Eustatius; te Boston S. Hiller, van Antwerpen; te Maltha P. Muller, van Amsterdam, en G. J. Meeuw, van Rotterdam; te Gibraltar J. Cook, en te Rouën F. Joalland, beide van Amsterdam; te Calais S. le Cann, J. Bregeon en J. Aillet, van Rotterdam, en Kapt. Faillant, van Ostende; te Rije T. Rubie, van Rotterdam; en te Gravesend J. Manldam, van Harlingen, en Kapt. Bragg, van Ostende.